

**Святитель Тарасій, Патріарх
Константинопольський**

**St. Tarasius, Patriarch of
Constantinople**

Fr. Ihor Kutash - o. Igor Куташ
kutash@unicorne.org

**«Умийтеся! Образ Божий багном не
скверніте.» (Тарас Шевченко у
творі «Дружнєє посланіє»**

На 10-го березня за григоріанським календарем (це 25-го лютого за юліанським), ми святкуємо пам'ять Святого, по імені якого правдоподібно охрестили великого поета України Тараса Шевченка, бо ж він народився на день перед його Святом а помер на той же день 47 років пізніше. Це – Святитель Тарасій, Патріарх Константинопольський.

Св. Тарасій народився (близько 730 р.) і виростав у Константинополі. Був він сином визначного судді і його родина мала добрі зв'язки в місті. Як годилося він подався в кар'єру в мирській адміністрації, в якій мав великі успіхи. Став він Сенатором а потім і імперським секретарем Імператору Константину VI і його матері, Ірені.

Його попередник, передник, Св. Патріарх Павло, був на якийсь час прихильником іконоборства, тобто нищення Ікон, що розпочав попередній

**“Wash yourselves; do not profane
God’s image with the mud” (Taras
Shevchenko in his “Druzhnyeye
poslaniye” [“Friendly Epistle”]**

On March 10 on the Gregorian Calendar (which is February 25 on the Julian) we remember a Saint after whom the great poet of Ukraine Taras Shevchenko was most likely named as he was born on the day before his Feastday and died on that very Feastday, 47 years later. It is St. Tarasius, Patriarch of Constantinople.

St. Tarasius was born (about 730) and raised in Constantinople. He was the son of a prominent judge and his family was very well connected in the city. As was appropriate he embarked on a career in secular administration which he pursued with great success. He became a Senator and even imperial Secretary to the Emperor Constantine VI and his mother, Irene.

His predecessor, Patriarch St. Paul, had for a time embraced iconoclasm, the doctrine of the smashing of Icons

Імператор Лев Ісаврянини близько 726, недовго перед народженням Тарасія. Та він покаявся в цьому, відкинув це вчення і потім тихо відійшов у Монастир та прийняв велику Схиму.

Цариця Ірена прийняла незвичайне рішення, що місце Павла займе імперський Секретар Тарасій, який на той час був мирянином. Тарасій неохоче прийняв це рішення за умовою, що треба Ікони повернути до Церков.

Скликав Собор у Церкві Святих Апостолів у Константинополі у 786 р. Згідно з бажанням Тарасія скріпити відносини зі старшою Церквою-Сестрою, Римською Патріархією, запросили Папу Адріана послати представників і той і виконав це. Та Собор розійшовся безладно, коли бунтівні вояки увірвалися до Храму і розігнали учасників.

Собор знову скликали в 787 р. в місті Нікеї (сьогодні це Ізнік у Туреччині), де відбувся Перший Вселенський Собор. Цей же Собор, Сьомий Вселенський Собор, під оголенням Св. Тарасія, засудив ересь іконоборства і формально схвалив шанування Ікон. Таким чином підтвердили історичну дійсність Боговтілення, бо ж наголосили, що Божественне Слово, Друга Особа Пресвятої Тройці, Ісус з Лазарету, прийняв матерію цього світу, щоб створити Тіло, і таким чином назавжди надав інше значіння матерії – вона ж стала духоносною, а тобто й гідною єднати створіння з Творцем..

Чи був цей важливий вклад його Небесного Покровителя, Тарасія Константинопольського, спонукою Тараса Шевченка закликати своїх братів і сестер українців, «мертвих, живих і ненароджених»: *«Умийтеся! Образ Божий багном не скверніте»?* Справді обидва ці мужі проявляли словами та ділами вирішальне вчення Церкви про те, що люди створені на образ Божий і покликані зростати в подібності до Нього. Тобто, що Божий дар нам – те чим ми є, а наш дар Йому – те, чим ми за допомогою Його Благодаті стаємо, бо

introduced by a previous Emperor, Leo the Isaurian about 726, just before Tarasius' birth. However he repented of this and renounced the doctrine and then quietly retired to a monastery, taking the great Schema.

The Empress Irene made the unusual decision that Paul would be succeeded by the imperial Secretary, Tarasius, who was then a layman. Tarasius reluctantly accepted with the condition that the Icons must be restored to the Churches.

A Council was called in the Church of the Holy Apostles in Constantinople in 786. In keeping with Patriarch Tarasius' desire to strengthen relations with the elder sister Church, the Patriarchate of Rome, Pope Hadrian was invited to send representatives and he did so. However the Council broke up in disarray when mutinous soldiers burst into the Church and dispersed the delegates.

The Council was re-convened in the city of Nicea (today Iznik in Turkey) in 787, the site of the First Ecumenical Council. This Council, which is the Seventh Ecumenical Council, presided over by St. Tarasius, condemned the heresy of iconoclasm and formally endorsed the veneration of Icons. This was a confirmation of the historical reality of the Incarnation, since the Divine Logos, the Second Person of the Trinity, Jesus of Nazareth, was proclaimed to have taken the matter of this world to form a body, thereby changing forever the significance of matter – making it spirit-bearing and thus worthy of linking the creation with the Creator.

Was it this important contribution of his Patron Saint, Tarasius of Constantinople that led Taras Shevchenko to exhort his fellow Ukrainians, "those dead, those living and those yet unborn", to "Wash yourselves; do not profane God's image with the mud"? In fact both men proclaimed, by their words and actions, the crucial doctrine of the Church that humans are created in the image of God and are called to grow in His likeness. In other words, that God's gift to us is what

ж наша співпраця з Його Благодаттю
необхідна для цього.

Патріарх Тарасій тримав свій пост до
його смерті в 806 р. у день, якого ми
святкуємо його Свято. Аж через 36 літ
шанування Ікон нарешті піднесла
Цариця Теодора на тривале Свято,
Торжество Православ'я, в Першу Неділю
Св. Великого Посту в 843 р.

Нехай же заступництво Св. Тарасія, як і
приклад його великого тезка, Тараса
Шевченка, спонукають нас виповнювати
своє покликання бути живими Іконами
Божими, як і проголошено теією над
ходячого Двадцять Другого Собору
Української Православної Церкви в
Канаді. Амінь.

we are, and what we become, by His
Grace, is our gift to Him since our
cooperation with His Grace is
indispensable for this to be achieved.

Patriarch Tarasius held his post until his
death in 806, on the day which is
celebrated as his Feastday. It was
another 36 years before the veneration
of Icons was finally elevated to a lasting
celebration on the First Sunday of the
Great Fast by the Empress Theodora in
843.

May the intercession of St. Tarasius, as
well as the example of his great
namesake Taras Shevchenko, inspire us
to fulfil our vocation to be living Icons of
God, which has been proclaimed as the
theme of the upcoming Twenty-Second
Sobor of the Ukrainian Orthodox Church
of Canada. Amen.